

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Hai ngày 11/07/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 942 “NGHIỆP LỰC LÀM CHỦ VẬN MẠNG”

Chúng ta học Phật lâu năm đều biết “*nghiệp lực làm chủ vận mạng*”, nhưng chúng ta không hoàn toàn tin nên chúng ta không nỗ lực, không xác quyết để làm. Nhiều người vẫn tích tài để dưỡng lão.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta phải nên tích cực tu thiện, tích đức dưỡng lão vì đây mới là phước báu chân thật*”. Chúng ta tích tài để dưỡng lão. Tiền tài là vật ngoài thân. Nếu chúng ta mất đi rồi thì chúng ta không có cơ hội để hưởng tiền tài. Chúng ta tu thiện, tích phước thì thiện phước điều khiển cuộc sống của chúng ta.

Người xưa nói: “*Nhất ẩm nhất trác, mạc phi tiền định*”. Tất cả là do phước trong vận mạng của chúng ta đã định, vậy thì chúng ta chỉ cần tích cực tu phước. Chúng ta làm việc mà toàn tâm toàn ý vì người thì đó là tu phước báu. Chúng ta làm việc mà còn có cái “*ta*” thì đó không phải là phước báu mà là họa.

Nhiều người họ cho rằng họ đang tạo phước. Nhưng khởi tâm động niệm của họ đều vì danh, vì lợi, làm một cách cưỡng cầu, gượng ép. Họ làm không xuất phát từ tâm chân thành. Khi họ làm việc, chính họ và những người xung quanh không cảm thấy an vui, thoải mái. Chúng ta làm việc mà xuất phát từ tâm chân thành thì sẽ khiến ta và người đều cảm thấy an vui.

Hòa Thượng nói: “*Vận mạng của chúng ta đều từ tâm của chúng ta mà ra. Tâm làm chủ, tâm tạo tác tất cả. Chúng ta phải mở rộng tâm lượng. Nếu chúng ta mở rộng tâm lượng thì chúng ta có thể thay đổi vận mạng*”. Chúng ta được nhắc nhiều lần về việc phải mở tâm, nhưng tâm của chúng ta như sắt đá. Chúng ta khởi tâm đều là “*tự tư tự lợi*”. Mở được tâm không dễ, đó là cả một quá trình công phu.

Có người tu hành 10 năm, 20 năm nhưng vẫn không mở được tâm. Chúng ta mở được tâm thì chúng ta sẽ thay đổi được vận mạng. Khi tâm chúng ta không còn bóng dáng của cái “*ta*” và cái của “*ta*” thì tâm sẽ dần dần rộng lớn. Khi tâm chúng ta còn bóng dáng của cái

“ta” và cái của “ta” thì tâm sẽ bị bó hẹp. Những người có tâm lượng rộng lớn thì họ sẽ làm mọi người cảm thấy rất dễ chịu.

Trong quá khứ, chúng ta đã tạo những nghiệp thiện, nghiệp ác, nghiệp tốt, nghiệp xấu. Nghiệp đã tạo rồi thì không thể thay đổi. Bây giờ chúng ta phải thay đổi nội tâm. Trong quá khứ, chúng ta là người keo kiệt nhưng đời này chúng ta mở rộng tâm lượng thì chúng ta có thể thay đổi vận mạng, định số. Mỗi chúng ta đều có định số nên Thầy bói có thể xem tướng, đoán mạng đa phần rất chuẩn. Nhưng chỉ cần chúng ta mở rộng tâm lượng thì Thầy bói không thể xem được. Hòa Thượng nói: **“Bạn tu hành mà Thầy bói đoán đúng vận mạng vậy thì bạn không có tu hành gì cả!”**.

Khi tôi còn trẻ, có một người đoán mạng cho tôi nói: *“Tương lai Thầy sẽ học ở nước ngoài, Thầy sẽ có rất nhiều nhà và đi nhiều nơi trên thế giới”*. Tôi thấy họ nói hoang đường vì khi đó tôi chưa có gì trong tay. Ngày tôi bước lên máy bay đi du học, tôi giật mình nhớ lại lời của người đã đoán mạng cho mình. Khi tôi đi học, tôi nỗ lực thay đổi vận mạng bằng cách mở rộng tâm lượng.

Hòa Thượng nói: **“Nghiệp lực làm chủ vận mạng”**. Nếu chúng ta để vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của mình làm chủ vận mạng thì sai rồi. Nghiệp lực có thiện nghiệp và ác nghiệp. Chúng ta tích cực làm những việc lợi ích chúng sanh, đó chính là tích cực **“tu thiện, tích đức”**, vậy thì chúng ta hoàn toàn có thể thay đổi được vận mạng.

Sự an bài của phước báu vô cùng vi diệu. Sự an bài đó vượt ngoài vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chúng ta nên chúng ta không thể tưởng tượng ra được. Chúng ta vì người khác mà lo nghĩ thì tự khắc vận mạng của chúng ta sẽ thay đổi. Cụ Hứa Triết nói: *“Cuộc đời của tôi là để lo cho người khác. Còn ông Trời sẽ lo cho tôi”*. Ông Trời chính là phước, chính là tu thiện, tích đức. Cụ dành cả cuộc đời lo cho mọi người có cơm ăn, áo mặc nên cuộc đời của cụ rất an lạc, khi mất thì cụ được **“thiện chung”**.

Tôi tin tưởng lời của Hòa Thượng nói nên tôi tích cực làm. Khi đi đến bất kỳ nơi nào đó tôi luôn chuẩn bị quà tặng mọi người. Tôi chia sẻ xong thì tặng quà cho mọi người nên mọi người rất hoan hỷ. Vừa qua, lần đầu tiên tôi đến tỉnh Sóc Trăng. Tôi chia sẻ những điều tâm đắc, sau đó tặng quà khiến mọi người rất vui. Sắp tới khi tổ chức Lễ tri ân ở đó, họ sẽ mời người thân đến rất đông. Đó chính là chúng ta đang **“tích công, bồi đức”**.

Việc làm của chúng ta không hanh thông đều là do tâm của chúng ta quá chật hẹp. Nếu chúng ta mở rộng tâm đến vô cùng vô tận thì tâm cũng sẽ dung chứa vô cùng vô tận. Chỉ

cần chúng ta hết lòng hết dạ làm việc thì chúng ta sẽ giúp nhiều người phát tâm làm việc thiện. Trong tương lai sẽ thêm có những lớp học văn hóa truyền thống, có thêm những ngôi trường giáo dục văn hóa truyền thống được xây dựng. Chỉ cần chúng ta mở rộng tâm lượng một chút thì lợi ích chúng sanh vô cùng lớn.

Tâm chúng ta luôn sợ được sợ mất, sợ thành sợ bại, sợ hơn sợ thua, sợ tốt sợ xấu, sợ lời sợ lỗ. Nếu tâm chúng ta khởi lên sợ lời sợ lỗ thì chúng ta đối trị tâm mình bằng cách chấp nhận có thể lỗ tất cả, thậm chí lỗ luôn cả vốn. Cho dù lỗ cả vốn cũng không sao!

Hòa Thượng nói: **“Người ta in Kinh, in sách họ bán để có đủ tiền vốn. Nhưng chúng ta ngay cả tiền vốn cũng không lấy”**. Chúng ta tặng Kinh sách miễn phí, tặng đến khi nào không còn Kinh sách để tặng nữa thì thôi. Nhưng chắc chắn Kinh sách sẽ không bao giờ hết vì chúng ta càng tặng thì lại càng có nhiều, càng có nhiều thì chúng ta càng tặng nhiều. Hòa Thượng nói: **“Tài đến thì xả tài, tiền đến thì xả tiền, vật chất đến thì xả vật chất, danh vọng lợi dưỡng cũng xả hết”**. Cái gì đến thì chúng ta luân chuyển đi, không ngừng luân chuyển, không tích chứa, không để dành bất cứ thứ gì. Nhưng để chúng ta làm được điều này không dễ dàng mà phải tập dần.

Có người tặng tôi một xâu chuỗi. Họ nói xâu chuỗi rất tốt, có thể ngăn được gió độc nhưng khi họ về thì tôi đã tặng lại xâu chuỗi đó cho một bà cụ. Tôi không để dành bất cứ thứ gì, vật gì trong vòng ba tháng không có nhu cầu dùng đến thì tôi cho đi.

Chúng ta phải tin là **“nghiệp lực làm chủ vận mạng”**, vậy thì chúng ta chỉ cần tích cực tu thiện, tích đức. Nếu gặp việc mà chúng ta tránh né thì chúng ta bỏ lỡ đi cơ hội tích công bồi đức.

Chúng ta phải xa lìa ý niệm **“chúng ta làm việc thiện để tích công bồi đức, để có phước báu”**. Tất cả mọi việc chúng ta làm đều phải làm một cách tự nhiên. Mấy ngày nay ở chùa Phúc Long mọi người đang rất tích cực làm. Sau khi tham gia Lễ khai mạc của khóa học, tôi trở về Sơn Tây tích cực dọn dẹp, trồng rau. Một thời gian nữa cây và rau sẽ mọc lên xanh tốt. Chúng ta làm một cách hết sức tự nhiên, không sợ khổ, không sợ khó thì mới có thể có thành tựu.

Hòa Thượng nói: **“Mỗi người có một số mạng nhất định. Phàm phu thì không thể vượt qua được số mạng. Nếu chúng ta không thể vượt qua số mạng thì chúng ta sẽ được Thầy bói đoán rất chuẩn”**. Thầy bói không thể đoán được vận mạng của Hòa Thượng. Chúng ta cũng có thể làm được điều này.

Khi tôi còn trẻ, mẹ vợ tôi nói nếu hai vợ chồng tôi lấy nhau thì cuộc sống sẽ rất nghèo khổ vì không hợp tuổi. Nhưng khi cụ còn sống, chúng tôi đã chứng minh cho cụ thấy cuộc sống của chúng tôi rất thoải mái, tự tại. Đó chính là chúng ta đã vượt qua định số.

Ngày trước khi tôi dịch Kinh, thường 3 ngày tôi mới dịch xong một đĩa, nhưng có những đĩa hay quá thì tôi chỉ dịch trong 1 ngày là xong. Nếu việc lợi ích chúng sanh thì tôi luôn tận tâm tận lực làm, bất kể việc nhỏ hay việc lớn.

Hòa Thượng nói: **“Chỉ cần bạn có phiền não thì phiền não đó chính là nghiệp lực chi phối bạn. Bạn khởi tâm động niệm thì bạn sẽ không vượt qua được nó”**. Mỗi chúng ta đều có phiền não nhưng chúng ta phải biết kiểm soát, không để phiền não làm chủ. Những người để phiền não làm chủ thì sẽ bất lực không thể thay đổi được số mạng. Chúng ta phải làm chủ, không để phiền não dẫn đạo.

Hòa Thượng nói: **“Người chân thật tu hành thì tâm họ thanh tịnh, họ không có vọng tưởng, họ không có phân biệt, không có chấp trước. Vậy thì bạn có xem tướng, đoán mạng cho họ cũng không cách gì có thể đoán ra được”**. Bà Hàn Quán Trưởng đi xem bói cho Hòa Thượng. Thầy bói nói: **“Người này chết rồi mà? Tuổi này, tên này, ngày tháng năm sinh này thì không thể sống!”**. Khi biết người này vẫn sống và đang làm Hòa Thượng thì Thầy bói nói: **“Hòa Thượng thì đã thay đổi vận mạng rồi!”**. Đó là vì Hòa Thượng thật tu hành. Còn chúng ta có cạo đầu, mặc áo cà sa nhưng tâm vẫn **“tự tư tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, hưởng thụ **“năm dục sáu trần”**, **“tham sân si mạn”** thì vận mạng cũng không thể thay đổi.

Hòa Thượng nói: **“Trong “Kinh Kim Cang” nói: “Con người có bốn tướng. Bạn có bốn tướng này thì bạn liền có khí số. Đó là: “Ngã tướng, nhân tướng, chúng sanh tướng, thọ giả tướng”, thấy mình, thấy người, thấy tướng của tất cả chúng sanh, thấy tất cả sự giả hợp của thế gian này. Vậy thì bạn liền có khí số”**. Bạn xa lìa được cái **“ta”** và cái của **“ta”** thì liền có thể thay đổi được khí số. Chúng ta làm việc gì mà có cái **“ta”** và cái của **“ta”** thì tự nhiên việc đó không thành công.

Hòa Thượng nói: **“Một ngày nào đó bạn xa lìa cái ta và cái của ta thì Thầy tướng sẽ không thể đoán được vận mạng của bạn. Vì bạn đã siêu vượt được “định số”, tâm của bạn đã thoát ra ngoài”**.

Khi đi đổ rác, tôi cũng phân loại riêng một số chai lọ để người lao công có thể bán được tiền. Mỗi lần như vậy, những người lao công đều cảm thấy rất vui. Khi quét dọn, họ

quét cả xung quanh cửa nhà tôi. Dù tôi đã chuyển đi nơi khác nhưng họ vẫn thường hỏi thăm tôi. Chúng ta không thay đổi được vận mạng, khí số vì tâm lượng chúng ta quá nhỏ hẹp. Chúng ta chỉ biết đến mình, đến gia đình nhỏ bé của mình không biết nghĩ đến người khác!

Hòa Thượng trích dẫn một câu của người xưa: **“Trong mạng bạn có thì đến sau cùng bạn vẫn có. Trong mạng không có thì bạn có cường cầu cũng không thể có”**. Chúng ta tích công bồi đức, nghĩ đến những việc lợi ích chúng sanh chính là chúng ta đang thay đổi vận mạng. Tôi làm những việc rất bình thường nhưng họ nghĩ là một việc vĩ đại vì họ chưa từng làm bao giờ, thậm chí họ chưa từng nghĩ đến những việc đó. Có người nói với tôi rằng họ chưa từng cho ai một thứ gì!

Chúng ta tổ chức trại Hè cho các em thiếu nhi ở chùa thì phải tuân theo nghi thức của chùa. Chúng ta tổ chức ở nơi nào thì phải thuận theo nơi đó. Họ nghĩ chúng ta làm việc lớn lao nhưng chúng ta thấy đó là việc rất bình thường. Tất cả ở trong tâm chúng ta lưu xuất ra. Người xưa nói: **“Mở rộng được tâm lượng thì thay đổi được khí số”**.

Tôi đang ở Sơn Tây, khi tôi đi ra ngoài dù mọi người không biết tôi là ai nhưng cũng chủ động chào. Hàng ngày các Thầy ở Sơn Tây đã luôn chủ động chào mọi người để tạo hòa khí. Chúng ta muốn mọi việc thuận lợi thì phải có: **“Thiên thời, địa lợi, nhân hòa”**. “Nhân hòa” rất quan trọng, “nhân” không “hòa” thì “địa” không “lợi”.

Trong mạng chúng ta có “tài” thì phải “xả tài”. Chúng ta nhận từ chúng sanh thì phải trả về cho chúng sanh, đó là chúng ta đang tích công bồi đức. Nếu chúng ta nhận về, chúng ta chỉ lấy tiền tài đó để hưởng thụ cho riêng mình thì sai rồi! Chúng ta đã cắt đi mạch phúc báu.

Hòa Thượng dạy: **“Bồ thí như một dòng nước. Dòng nước trước chảy đi thì dòng nước sau càng tươi nhuận. Nếu chúng ta đắp dòng nước lại thì dòng nước đó trở thành ao tù, dòng nước sau cũng không thể chảy đến được”**. Chúng ta có càng nhiều thì càng bồ thí, càng bồ thí thì lại càng nhận nhiều. Chúng ta muốn làm việc lớn thì tâm chúng ta phải rộng lớn. Chúng ta muốn làm việc ảnh hưởng đến một đất nước thì tâm chúng ta phải bao trùm cả một đất nước. Chúng ta muốn làm việc ảnh hưởng cả thế giới thì tâm chúng ta phải bao trùm cả thế giới. Những điều này tôi không tự biết mà đều nhờ học theo Hòa Thượng. Những người Việt Nam đang sống ở nước ngoài, họ cũng biết rằng khi gặp tôi thì họ sẽ được tặng quà nên họ rất hoan hỷ. Việc này rất quan trọng! Mọi người thấy chúng ta đến để mang lại lợi ích cho họ chứ không phải để họ phải hao tốn tiền bạc.

Hòa Thượng nói: “**Phật dạy chúng ta khi tiền tài đến không nên hưởng thụ mà khi tiền tài đến chúng ta phải xả đi để mọi người hưởng thụ. Chúng ta không hưởng thụ thì tiền tài của chúng ta vẫn còn. Chúng ta không cần tích tài để dưỡng lão mà nên tu thiện, tích đức để dưỡng lão. Đó mới là phước báu chân thật!**”. Phước báu đến mà chúng ta để cho người khác hưởng thì phước báu của chúng ta vẫn còn.

Hòa Thượng nói: “**Chúng ta gửi tiền vào ngân hàng nhưng không có ngân hàng nào chắc chắn cả. Chúng ta gửi tiền vào ngân hàng phước báu thì phước báu đó ở cõi nào chúng ta cũng có thể dùng được**”. Ở thế gian, mỗi quốc gia dùng những đồng tiền khác nhau. Chúng ta đến một quốc gia, muốn tiêu tiền thì chúng ta cũng phải quy đổi sang tiền của quốc gia đó. Nếu chúng ta có phước báu thì ở cõi nào chúng ta cũng có thể dùng được. Ngay trong cuộc sống hiện tại, phước báu cũng định đoạt cuộc sống của chúng ta.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!